

ПСИХОЛОШКИ ЛАВИРИНТИ

(Кон изложбата на Лоран Куфало, Галерија ДЛУМ, 2000 год.)

Младиот академиски сликар Лоран Куфало на својата последна изложба во Салонот на ДЛУМ ни претстави серија импресивни физиономии за чие проникнување е потребен психолошки напор. На насликаните човекови глави, особен акцент е ставен врз органот за мирис, носот, кој метаморфизира и асоцира на други испакнати делови од човечкото тело. Носот е апoteозиран како врвен принцип на осознавање на нештата. Тој привлекува и одбива. Сликарот е опседнат со гестикулацијата на лицето, обидувајќи се да ги одгатне најскриените потсвесни состојби. Жизнерадоста на ликовите е прекриена со хтонски, темен слој, кој ги содржи во себе агоничните Сцили и Хариби на едно несрекно суштествување.

Употребените јаки бои ја одразуваат страста, наспрема слабите бои, кои служат за ефект на контраст. Платната на Лоран Куфало потсетуваат на „непотребните“ луѓе од романите на Ф. М. Достоевски и на психолавиринтите низ кои тие поминуваат. Еден миг страдање е рамен со

еден миг од вечността. Страдањето е почеток и крај на сè. Тоа обвинува но и оправдува. И затоа деформациите го

добиваат своето онтолошко оправдување. Ефемерните законитости се немоќни да го спречат развојот на настраностите. На тој начин, Лоран Куфало ја формира философијата на физиономијата. Лавиринтите остануваат отворени и е потребен само храбар влез. Изненадувањата се подзаскриени и нè очекуваат.

Виолета МАРТИНОВСКА